

[Justitsministeren.]

kommet en Ting til for mit Vedkommende, som har gjort mig mere pessimistisk, en Ting, der i de senere Aar var medvirkende til, at jeg en Overgang mente, at man burde lade være at straffe Fosterdrab, og det er en Ændring i Mentaliteten, som er gaaet i Retning af øget Diktatur og øget Militarisme, det allerfarligste efter min Mening for et Folks Liv. Hvis det ærede Medlem vil være enig med mig i først og fremmest at ændre den Mentalitet, vil jeg ogsaa opgive min Pessimisme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i den Mistillid, det ærede Medlem røber til de befolkningsmæssige Virkninger af den foreslaaede Lov, og jeg hører med Glæde, at ogsaa et æret Medlem fra konservativ Side lægger en Hovedvægt paa de sociale Foranstaltninger, som i Virkeligheden er den mest effektive Baggrund for et Arbejde i den Retning, det ærede Medlem tænker sig, men jeg synes, at det ærede Medlems Betragtninger over disse sociale Foranstaltninger er for snævre. Det drejer sig nemlig ikke alene om Børneforsorg og Mødreforsorg, det drejer sig i dette Tilfælde overhovedet om hele Befolkningens Lyst til at faa Børn og heri inkluderet navnlig den Del af Befolkningen, som ikke har Raad til at faa Børn. Med andre Ord, de sociale Foranstaltninger kan ikke standse ved Spædbørnsalderen eller ved Barnealderen; hvis man vil have en Virkning helt igennem, saaledes at man ikke med Sandhed kan sige, at her i Landet gaar vi Befolkningsdøden i Møde, fordi Samfundet ikke giver Befolkningen Raad til at faa Børn — og det er jo Problemet —, kan det ikke nytte at stille det snævert op. Jeg for mit Vedkommende nærer Mistillid til Virkningerne af en Lov som den foreslaaede i den Henseende, det ærede Medlem omtalte, og det netop, fordi jeg nærer Mistillid til, at man fra konservativ Side er rede til at drage de rigtige Konsekvenser af sit Standpunkt. Naar Lovforslaget er vedtaget, har Lægerne faaet deres paa det tørre og Juristerne deres, men de kriminelle Aborter, opstaaet igennem Befolkningens Arbejdsløshed og Nød, vil blomstre videre, indtil dette langt mere omfattende Spørgsmaal er ordnet.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Nina Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Nina Andersen: Jeg vil ikke paa nuværende Tidspunkt optage en Diskussion om Befolkningsspørgsmaalet, jeg ønsker blot at gøre et Par Bemærkninger. For det første, at den Livsanskuelse, som Hr. Arne Sørensen er Udtryk for, bygger paa Angst for Virkeligheden og ikke paa nogen Maade kan betragtes som et virkeligt Grundlag til Løsningen af dette Spørgsmaal. For det andet, at det forekommer mig noget mærkværdigt at kunne nævne i den samme Tale en Flugt fra Virkeligheden som den Arne Sørensenske og den modige Seen Virkeligheden i Øjnene som den Myrdalske. Men hvis den sidste Del af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtalelser skal forstaas saaledes, at man fra konservativ Side er villig til at erkende de Myrdalske Teoriens Rigtighed og villig til at løse Befolkningsspørgsmaalet i Pagt med Udviklingen, som Myrdalerne giver Udtryk for, saa takker jeg for Tilsagnet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Saavel til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen som til det ærede Medlem Fru Nina Andersen vil jeg gerne sige, at de synes ikke at have lagt Mærke til det, som jeg selv betragtede som det væsentlige i mit Indlæg. Jeg nævnte Ægteparret Myrdals Bog og fremhævede, at der i denne forelaa en meget nøje videnskabelig og efter min Mening overmaade interessant Undersøgelse af hele Befolkningsspørgsmaalet, og at Ægteparret i denne Bog havde rejst Krav om en lang Række vidtgaende sociale Foranstaltninger vedrørende Boliglovgivning, Børneforsorg, Familiebeskatning og en lang Række andre Omraader. Jeg sagde om disse Forslag, at Spørgsmaalet om sociale Foranstaltninger kunde ikke ses alene ud fra Synspunktet Befolkningsproblemet, idet jeg hævdede og hævder den Anskuelse, at de Erfaringer, vi har gjort, har vist, at sociale Foranstaltninger ikke har de Virkninger, som mange hidtil har troet at de havde, og at man ikke kan have fuld Sikkerhed for, at deres Gennemførelse vil komme til at betyde noget virkelig afgørende i Henseende til Forøgelse af Børnetallet.

Jeg nævnte som Eksempel herpaa, at